

Tijdschrift voor Tandheelkunde

AUG.-SEPT. 1939 XLVI JAARGANG AFLEVERING 8-9

REDACTIONEEL GEDEELTE

MOBILISATIE

616.314 : 355

Wat velen — ondanks alles — niet hebben willen gelooven, is helaas een feit geworden. Opnieuw dreunt het oorlogsgeweld door Europa en is een volkerenworsteling te vreezen, die in haar fatale gevolgen de verschrikkingen van den vorigen oorlog nog dreigt te overtreffen.

Opnieuw ook heeft de Nederlandsche Regeering de volstrekte neutraliteit ten opzichte der strijdende partijen afgekondigd en de mobilisatie der weerkrachten des lands bevolen, teneinde paraat te zijn, om zoo noodig de onafhankelijkheid van het vaderland met alle beschikbare middelen te verdedigen.

En zoo is — evenals in 1914 — het volk gereed voor den strijd, indien hem die onverhoopt mocht worden opgedrongen. Dit gereed zijn vergt véél, in alle opzichten!

Wij willen hier thans den nadruk leggen op die maatregelen, die noodzakelijk zijn om zoo goed mogelijk op alle gebeurtenissen voorbereid te zijn en die op allerlei gebied een organisatie vergen, waarvan de buitenstaander zich ter nauwernood een voorstelling kan vormen. Ook voor zooverre het de tandheelkunde betreft moet nog zeer veel arbeid worden verricht.

Voor de tandheelkundige verzorging van het leger is door het onder de wapenen roepen der reserve-officier-tandartsen gezorgd en wij behoeven dus niet, zooals in 1914, onze hulp daartoe vrijwillig beschikbaar te stellen.

Tengevolge van het gemobiliseerd zijn (als tandarts of in andere militaire functies) van zoovele collega's, zijn uiteraard de meesten zeer gedupeerd ten opzichte van hunne praktijken, die zij op staanden voet hebben moeten verlaten. Door het houden van een enquête, eenige maanden geleden, hebben wij getracht een inzicht te krijgen in hetgeen er zou geschieden bij eventueele mobilisatie en de verkregen gegevens zijn in handen gesteld van de afdelingsbesturen, teneinde de belangen der gemobiliseerde collegae zoo goed mogelijk te kunnen behartigen.

Algemeene bepalingen voor waarneming zijn natuurlijk niet mogelijk, daar ieder geval individueel behandeld zal moeten worden, maar wij doen een beroep op het collegialiteitsgevoel der tandartsen om diegenen onder hen, die voor de verdediging des lands hunne praktijken tijdelijk hebben moeten opgeven, zóó te helpen dat hunne belangen zoo goed mogelijk worden waargenomen!

Wij hebben voorts in een rondschrijven den tandartsen geraden hunne voorraden zoo veel mogelijk aan te vullen toen het nog tijd was en wij nemen aan, dat deze raad ook is opgevolgd, hetgeen ook geldt voor de laboratoriumhouders. Dit, gevoegd bij het feit, dat ook de Dental Depots bericht hebben voor groote voorraden te hebben gezorgd en hunne medewerking hebben toegezegd dat, bij het uitbreken van een oorlog, alleen in beperkte hoeveelheden zal worden geleverd, maakt het waarschijnlijk dat voor gebrek aan materialen niet gevreesd behoeft te worden. Blijft over de mogelijkheid dat Nederland eveneens in den strijd betrokken zal worden en er in dat geval doeltreffende hulp aanwezig moet zijn voor de slachtoffers met kaakfracturen en verwondingen.

De ervaring uit den vorigen oorlog heeft geleerd, dat die hulp alleen dan het grootst mogelijke effect zal sorteeren, wanneer de patienten in handen zijn van chirurgen en tandartsen met speciale kennis op dit gebied.

Voor zoover het de hulp aan militairen betreft, is een regeling voorbereid, die waarborgt, dat al het mogelijke gedaan is om deze inderdaad op de meest efficiënte wijze te verleenen.

Anders staat het echter met de burgerbevolking, die — naar de droeve ervaring leert — door aanvallen uit de lucht even-

zeer bedreigd wordt. Ook voor hèn wordt echter aan een regeling gewerkt, die deskundige hulp waarborgt en de bovenbedoelde enquête heeft de autoriteiten in het bezit gesteld van de namen van een aantal tandartsen, die op dit gebied althans éénige ervaring bezitten en zich ter beschikking hebben gesteld.

Het komt er thans op aan, dat zij zich zoo doeltreffend mogelijk verder bekwamen voor deze taak en evenzeer dat degenen die bereid zijn voor dit doel mede te werken, doch géén ervaring hebben, deze, althans theoretisch, zich zoo goed en zoo snel mogelijk trachten eigen te maken.

Elders in dit nummer vindt men een artikel van de hand van lector T j e b b e s, naar aanleiding van de door hem gehouden voordracht op de j.l. jubileumvergadering, waarnaar wij met nadruk verwijzen en waar ook literatuur is aangegeven, die het onderwerp der oorlogskaakchirurgie behandelt. Men dient te begrijpen dat succesvolle practische toepassing van apparatuur eerst dan te verwachten is, wanneer de hier in aanmerking komende problemen theoretisch volkomen worden beheerscht en wij vertrouwen dan ook dat degenen, die zich op dit terrein willen bewegen, de studie van deze in normale omstandigheden gelukkig zeer zelden voorkomende gevallen met den grootsten ernst ter hand zullen nemen.

Het ligt verder in de bedoeling om, door het houden van voordrachten en het geven van cursussen, deze theoretische kennis ook practisch zoo veel mogelijk op te voeren opdat ook in dit opzicht — als de nood aan den man komt — de Nederlandsche tandheelkunde met eere haar plicht vervullen kan.

Men zij er van verzekerd, dat de betreffende organisaties alles in het werk zullen stellen om haar leden aldie hulp en voorlichting te verschaffen, die door het noodlot van den tijd geboden zijn.

Men moge daarbij bedenken, dat ook indien — wat wij vurig hopen — deze oorlog voorbij zal zijn zonder dat ons land daarin betrokken zal worden, een grondige kennis van de behandeling van kaakfracturen en wat daarbij behoort, gegeven het steeds vermeerderende getal verkeersongelukken,

voor den tandarts, ook in normale tijden, noodzakelijk is en in dit geval de hieraan bestede tijd en moeite dus allerminst vergeefs zal zijn geweest.

Wij vertrouwen dat, individueel en collectief, de tandartsen in deze moeilijke omstandigheden paraat zullen zijn!

N.